

200702899/1.

Datum uitspraak: 2 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/367 en 07/370 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 28 maart 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 december 2006 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 29 december 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor vorenoverwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat nu de Europese Commissie (hierna: de commissie) aanleiding heeft gezien bij de Griekse autoriteiten om uitleg te vragen over, zo begrijpt de Afdeling, de Griekse asielprocedure, in afwachting van het antwoord van die autoriteiten en de conclusies van de commissie, niet tot zijn verwijdering uit Nederland kan worden overgegaan.

2.5. Het enkele stellen van vragen door de commissie aan de Griekse autoriteiten kan niet worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) rustende verplichtingen niet eerbiedigt. Er bestaat dan ook geen

grond voor het oordeel dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat aan de asielprocedure in Griekenland zodanige gebreken kleven dat moet worden geconcludeerd dat bij overdracht een risico bestaat dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

2.6. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat Griekenland niet of nauwelijks handelt naar het Vluchtelingenverdrag en dat de minister bij afweging van de betrokken belangen gebruik had dienen te maken van zijn in artikel 3, tweede lid, van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend neergelegde bevoegdheid de asielaanvraag aan zich te trekken. In dit kader heeft hij gewezen op een aantal stukken, te weten:

- het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport);
- een overzicht uit 2006 van het Information & Documentation Centre on Racism, Ecology, Peace and Non Violence "Antigone";
- de analyse "Refugees without home, without hope" van Joanna Sotirhou, en
- het artikel "The new Dubliners: Implementation of European Council Regulation 343/2003 (Dublin-II) by the Greek authorities van P.N. Papadimitiou en J.F. Papageorgiou, gepubliceerd in de Journal of Refugee Studies Vol. 8, no.3.

2.7. Voor zover de vreemdeling zijn betoog heeft toegelicht met het UNHCR-rapport wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de onder 2.1. vermelde uitspraak. Nu de overige in 2.6 vermelde stukken evenmin concrete gegevens bevatten dat Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens de vreemdeling niet zal nakomen, moet worden geconcludeerd dat het inleidende beroep ongegrond is.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 maart 2007 in zaak nr. 07/367;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

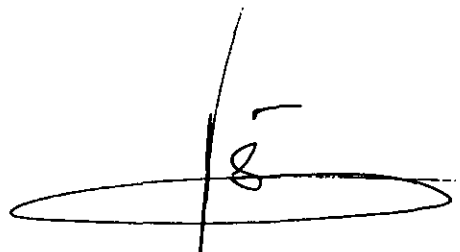
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 november 2007

345.

Verzonden: 2 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388884730

Rechtbank 's-Gravenhage
 afdeling bestuursrecht
 afdeling vreemdelingenrecht

Awb 07/370 (voorlopige voorziening)
 Awb 07/367 (beroep)

AFSCHRIFT

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr.:		
VLAO ontvangsnummer:		
G. dnr.:		
IND ontvangst datum:	28 MRT 2007	
Registratie in naam mdw.:	K-H-C-S+	
INDIS datum:	28-03-07	unit: 334
Invoer naam mdw.:		
controle datum:		unit:

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
 van Iraakse nationaliteit,
 IND dossiernummer 0611.18.0001,
 gemachtigde: mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem,
 verzoeker;

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE
 als rechtsopvolger van de Minister van Justitie,
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 vertegenwoordigd door mr. P. van de Berg, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

1 Procesverloop

1 Op 18 november 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 29 december 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

1 Bij brief van 29 december 2006 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 29 december 2006 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brieven van 29 januari 2007 en 5 februari 2007.

1 Het verzoek is ter zitting van 20 maart 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door mr. drs. A. Hol, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

0388884730

regnr: Awb 07/370 (voorlopige voorziening)
Awb 07/367 (beroep)

-2-

- 2.3 Griekenland heeft op 9 december 2006 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003), aanvaard.
- 2.4 Verzoeker heeft betoogd dat de asielprocedure in Griekenland niet conform de internationale verplichtingen geschiedt. Verzoek heeft in dit kader gewezen op twee overzichten van Antigone; het artikel in the New 'Dubliners': Implementation of European Council Regulation 343/2003 (Dublin II) by the Greek Authorities (Journal of Refugee Studies Vol. 8, no 3, van P.N. Papadimitriou en I.F. Papageorgiou), met name pagina 306; het rapport 'UNHCR position on important aspects of Refugee Protection in Greece' van november 2004, in het bijzonder paragraaf 1.4 en het onderzoek dat door de Europese Commissie plaatsvindt. Dat in casu geen op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk zijn gemaakt doet volgens verzoeker aan het voorgaande niet af. Verzoeker stelt tenslotte dat verweerder zich ten onrechte beroept op paragraaf C1/4.2.2 Vreemdelingencirculaire 2000, nu dit niets van doen heeft met de Dublinclaim. Ter zitting heeft verzoeker een beroep gedaan op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 19 maart 2007 (Awb 07/2757 en Awb 07/2755).
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.
- 2.7 Uit paragraaf 1.4 van het rapport van de UNHCR van november 2004 blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
 - in 2003 werd in Griekenland 0,08 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
 - In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).
- In die paragraaf is voorts vermeld:
- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister.

regnr: Awb 07/370 (voorlopige voorziening)
Awb 07/367 (beroep)

-3-

Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection".

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het Interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

2.8 Het vorenstaande in aanmerking genomen is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.9 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

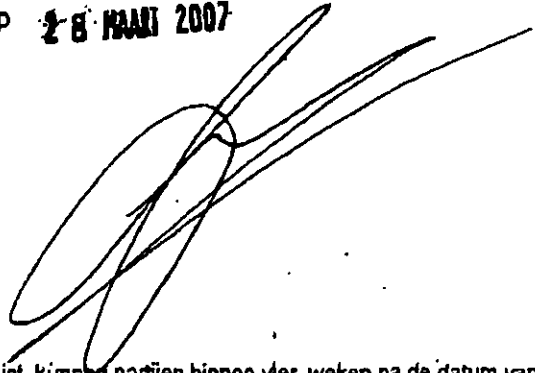
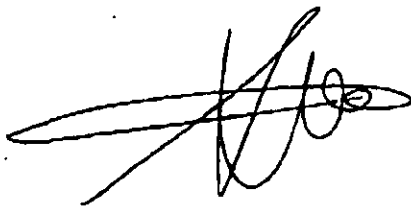
2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

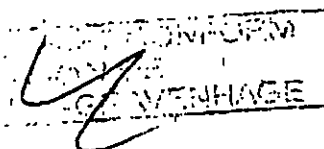
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. Wisman als griffier op **28 MAART 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **28 MAART 2007**

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 28 maart 2007
met kenmerk 07/367 en 07/370

Inzake:

met IND-kenmerk 0611.18.0001
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: Mr. F. Fonville
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

Mr. A. Wildeboer
038 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 maart 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken Awb 07/370 (voorlopige voorziening) en 07/367 (beroep) (*productie I*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 29 december 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 november 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 29 december 2006 heeft de toenmalige Minister van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

" (...) Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het vorenstaande in aanmerking genomen is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is

voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Verweerder heeft niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een asielprocedure, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003.

Zie:

- AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);
- AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).

- 4.4 Het geven van enkel algemene inlichtingen door verweerder, hetgeen door de voorzieningenrechter genoegzaam wordt geacht, kan derhalve niet leiden tot het oordeel dat de Staatssecretaris niet kan volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De voorzieningenrechter heeft dit miskend. Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.7 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.8 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2 %. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.9 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.10 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen ten afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon

de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

- 4.11 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.12 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

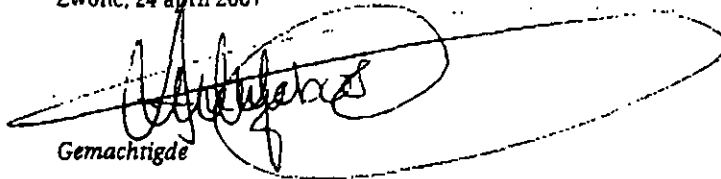
Ad grief 2

- 4.13 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 december 2006 ingestelde beroep.

Zwolle, 24 april 2007

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152